



Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2014. gada 7. oktobrī
(OR. en)

14009/14

**Starpiestāžu lieta:
2014/0286 (NLE)**

**CLIMA 90
ENV 814
ENER 424
TRANS 465
ENT 218
IA 7**

PRIEKŠLIKUMS

Sūtītājs:	Direktors <i>Jordi AYET PUIGARNAU</i> kungs, Eiropas Komisijas ģenerāļsekretāra vārdā
Saņemšanas datums:	2014. gada 7. oktobris
Saņēmējs:	Eiropas Savienības Padomes ģenerāļsekretārs <i>Uwe CORSEPIUS</i> kungs
K-jas dok. Nr.:	COM(2014) 617 final
Temats:	Priekšlikums – Padomes Direktīva par aprēķinu metožu un datu ziņošanas prasību noteikšanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/70/EK, kas attiecas uz benzīna un dīzeļdegvielu kvalitāti

Pielikumā ir pievienots dokuments COM(2014) 617 *final*.

Pielikumā: COM(2014) 617 *final*



EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 6.10.2014.
COM(2014) 617 final

2014/0286 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES DIREKTĪVA

**par aprēķinu metožu un datu ziņošanas prasību noteikšanu saskaņā ar Eiropas
Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/70/EK, kas attiecas uz benzīna un dīzeļdegvielu
kvalitāti**

{SWD(2014) 295 final}

{SWD(2014) 296 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

Padome un Parlaments 2009. gada 22. aprīlī pieņēma Klimata un enerģētikas tiesību aktu paketi, kuras mērķis bija līdz 2020. gadam panākt siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanos par 20 %. Tās ietvaros tika pārskatīta Direktīva 98/70/EK¹ par benzīna un dīzeļdegvielu kvalitāti.

Pārskatītajā direktīvā ir noteikts, ka piegādātājiem² līdz atbilstības perioda beigām 2020. gadā par 6 % jāsamazina autotransportlīdzekļiem paredzētas degvielas un citu veidu enerģijas (elektroenerģijas) un neautoceļu tehnikai paredzētas degvielas aprites cikla laikā radītā siltumnīcefekta gāzu emisija. Šā mērķrādītāja sasniegšana palīdzētu sasniegt arī tos dalībvalstīm saistošos mērķrādītājus, kas neattiecas uz *ETS*. Šis jaunais elements ir ieviests ar direktīvas 7.a pantu, kas faktiski nosaka "mazoglekļa degvielas standartu" Savienības tiesību aktos. Direktīvā arī noteikts, ka piegādātājiem, sākot ar 2011. gadu, *inter alia* jāziņo informācija par to degvielu siltumnīcefekta gāzu intensitāti, kuras tie piegādājuši dalībvalstu nozīmētajām iestādēm.

6 % samazinājumu, visticamāk, varētu sasniegt, izmantojot biodegvielas un elektroenerģiju, kā arī samazinot gāzu sadedzināšanu lāpā un novadišanu atmosfērā fosilo degvielu izejvielu ekstrakcijas posmā.

Direktīvas 7.a panta 5. punkts nosaka, ka Komisijai jāierosina visi 7.a panta īstenošanai vajadzīgie pasākumi, kas jāpieņem saskaņā ar regulatīvo kontroles procedūru. Tāpēc Komisija ir pilnvarota pieņemt īstenošanas pasākumus, kas reglamentē mehānismu siltumnīcefekta gāzu emisijas kontrolei un samazināšanai. Konkrētāk, Komisija tika aicināta izskatīt priekšlikumus, kas attiecas uz:

- metodi, ar kuru aprēķināt siltumnīcefekta gāzu emisijas no degvielām un citu veidu enerģijas, kas iegūta no nebioloģiskiem avotiem (elementi, kas attiecas uz biodegvielu siltumnīcefekta gāzu emisiju aprēķinu jau ir iekļauti direktīvas IV pielikumā);
- metodi, ar kuru aprēķināt fosilo degvielu siltumnīcefekta gāzu bāzes intensitāti, kas jāizmanto kā atsauces vērtība, novērtējot atbilstību mērķim;
- elektrotransportlīdzekļos izmantotās elektroenerģijas siltumnīcefekta gāzu intensitātes aprēķināšanu un verificēšanu;
- visiem noteikumiem, kas vajadzīgi, lai īstenotu prasību, ka divi vai vairāki piegādātāji no vienas vai vairākām dalībvalstīm var paziņot par siltumnīcefekta gāzu intensitāti kopīgi;
- visiem citiem noteikumiem, kas vajadzīgi 7.a panta īstenošanai.

Šis direktīvas projekts ietver visus piecus iepriekš minētos elementus.

¹ Direktīva 2009/30/EK, OV L 140, 5.6.2009., 88. lpp.

² Vienība, kas atbildīga par degvielas vai elektroenerģijas pārvietošanu cauri akcīzes nodokļa maksāšanas vietai, piemēram, naftas rafinēšanas uzņēmums.

Direktīvas 98/70/EK 7.a panta 1. punktā ir noteikti piegādātāju ziņošanas pienākumi. Tie ir papildināti ar saskaņotām ziņojamo datu un ziņošanas prasību definīcijām attiecībā uz dalībvalstu ziņošanu Komisijai par Savienībā patērēto degvielu siltumnīcefekta gāzu rādītājiem. Šīs ziņošanas prasības sniegs iespēju atjaunināt Direktīvas 98/70/EK IV pielikuma C daļas 19. punktā un Direktīvas 2009/28/EK V pielikuma C daļas 19. punktā aprakstīto fosilā kurināmā komparatoru un atvieglos ziņošanu, kas prasīta Direktīvas 98/70/EK 8. panta 3. punktā un 9. panta 2. punktā.

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

2009. gada jūlijā tika sākta sabiedriskā apspriešana³, kurā galvenā uzmanība tika veltīta jautājumiem, kas risināmi ar direktīvas projektu. 2010. gada janvārī notika ieinteresēto personu sanāksme, kurā apspriedās pārstāvji no fosilā kurināmā un biodegvielu nozares, dalībvalstīm un NVO. 2010. gada martā Komisijas dienesti ar dalībvalstīm apsprieda koncepcijas dokumentu nolūkā izstrādāt direktīvas projektu. Sagatavojot šā priekšlikuma projektu, Komisija ir izmantojusi arī:

- JEC darbu, kā arī JEC pētījumu "no urbuma līdz transportlīdzeklim"⁴;
- Dr. Branta [*Brandt*] pētījumu par dabīgo bitumenu⁵;
- Dr. Branta pētījumu par degslānekli⁶;
- ICCT pētījumu par citu veidu jēlnaftu⁷.

Dr. Branta darbs tika novērtēts ārējā profesionālvērtēšanā, kuras konstatējumi 2011. gada 27. maijā tika apspriesti ar ieinteresētajām personām publiskā sanāksmē⁸. Arī ICCT darbs tika novērtēts profesionālvērtēšanā, kuras konstatējumi tika apspriesti ar ieinteresētajām personām publiskā sanāksmē 2014. gada 20. februārī⁹.

2013. gadā pēc tam, kad ar Degvielas kvalitātes komiteju bez konkrētiem rezultātiem tika apspriesta ierosinātā direktīva¹⁰, ar ko saskaņo metodi autotransportlīdzekļos izmantotu nebioloģiskas izcelsmes degvielu un elektroenerģijas siltumnīcefekta gāzu emisiju aprēķināšanai, Komisija sagatavoja ietekmes novērtējumu, lai izvērtētu visus ierosinātos īstenošanas variantus. Šā novērtējuma pamatā esošā pieeja tika prezentēta divos ieinteresēto personu darbsemināros 2012. gada 20. decembrī un 2013. gada 15. aprīlī¹¹.

³ Gan jautājumus, gan atbildes sk.

<https://circabc.europa.eu/faces/jsp/extension/wai/navigation/container.jsp>.

⁴ Konsorcijs JEC veido JRC, EUCAR un CONCAWE. Tādējādi Komisija, ES automobiļu ražošanas nozare un naftas rūpniecības nozare piedalījās šā darba sagatavošanā: http://iet.jrc.ec.europa.eu/about-jec/sites/about-jec/files/documents/report_2013/wtt_report_v4_july_2013_final.pdf.

⁵ <https://circabc.europa.eu/w/browse/9e51b066-9394-4821-a1e2-ff611ab22a2d>.

⁶ <https://circabc.europa.eu/w/browse/9ab55170-dc88-4dcb-b2d6-e7e7ba59d8c3>.

⁷ *International Council on Clean Transportation (ICCT)*.

⁸ <https://circabc.europa.eu/w/browse/49f63fd8-7e27-4cf7-8790-3410ee8d308e>.

⁹ <https://circabc.europa.eu/w/browse/9e51b066-9394-4821-a1e2-ff611ab22a2d>.

¹⁰ <https://circabc.europa.eu/w/browse/75e69e4c-ded2-418c-a6e6-ee3fa3a93c6c>.

¹¹ <http://ec.europa.eu/transparency/regcomitology/index.cfm?do=search.dossierdetail&i4E3IvzVEe6K7czhtRYFvHa14f3TEUr8zQzZMBE3winIDvflTNPofuY6ToXhDSw>.

<https://circabc.europa.eu/w/browse/6893ba02-aaed-40a7-bf0d-f5affc85a619>.

Paralēli Komisija mēģināja noskaidrot, vai nozares vajadzībām jāizstrādā noteikumi piegādātājiem, kas savu samazināšanas mērķrādītāju varētu sasniegt kopīgi. Lai gan nozare vairākkārt tika lūgta paust viedokli, tā nereaģēja. Tāpēc Komisija ir secinājusi, ka pašlaik nav vajadzīgi īpaši noteikumi, izņemot saskaņotas definīcijas un ziņošanas mehānismu.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

Attiecībā uz to, kā aprēķināt siltumnīcefekta gāzu emisijas no degvielām un citu veidu enerģijas, kas iegūta no nebioloģiskiem avotiem, direktīvas projekta galvenās iezīmes ir šādas:

- katra degvielas veida siltumnīcefekta gāzu intensitāti reprezentē viena vidējā standartvērtība;
- saskaņota ikgadējā ziņošana (piegādātāju ziņojumi dalībvalstīm un dalībvalstu ziņojumi Komisijai), kas vajadzīga, lai uzraudzītu SEG emisiju samazinājumus Savienībā un pielāgotu aprēķinu metodes tehnikas un zinātnes attīstībai.

Izraudzītās aprēķinu metodes un ziņošanas prasību priekšvēsture

Ietekmes novērtējuma pamatā esošajā darbā galvenā uzmanība bija veltīta novērtēto siltumnīcefekta gāzu aprēķināšanas metožu precizitātei un saistītajām atbilstības nodrošināšanas izmaksām un administratīvajam slogam, ko piegādātājiem un dalībvalstīm radītu Direktīvas 98/70/EK 7.a panta prasību izpilde.

Neprecīza ziņošana apdraud Degvielas kvalitātes direktīvas siltumnīcefekta gāzu intensitātes mērķrādītāja sasniegšanu un negodīgi ietekmē pūliņu sadalījumu starp degvielas piegādātājiem. Aprēķinu metodes precizitāte ir atkarīga no izraudzītās metodes un izmantoto datu precizitātes. Precīzākus rezultātus var iegūt ar metodēm, kuru pamatā ir augstākas izejvielu diferenciācijas pakāpes. Paziņoto datu precizitāte ir arī cieši saistīta ar informāciju par emisijām, kas rodas izejvielu ekstrakcijā un apstrādē ("augšposma emisijas"). Ar Degvielas kvalitātes komiteju apspriestā pasākumā projektā iekļauto vērtību pamatdatu¹² avots ir brīvprātīgi Naftas un gāzes ražotāju apvienības ziņojumi, tie aptver mazāk nekā pusi no Savienībā rafinētās jēlnaftas un neietver informāciju par importētiem produktiem. Jaunākie pētījumi un dati par izejvielām, ko izmanto 60 %¹³ līdz 90 %⁷ Savienībā patērēto fosilo degvielu ražošanai, liecina, ka aprites ciklā vidēji rodas par aptuveni 5 % vairāk emisiju, nekā liecināja dati, kas Degvielas kvalitātes komitejai tika iesniegti 2011. gada priekšlikumā. Tas lielā mērā ir saistīts ar ievērojami lielākām un daudzveidīgākām oglekļa augšposma emisijām no fosilajām degvielām. Pastāv būtiskas atšķirības starp tradicionālo izejvielu augšposma siltumnīcefekta gāzu intensitāti un netradicionālo naftas avotu ieguvu, kurai bieži vien raksturīga lielāka siltumnīcefekta gāzu intensitāte. Līdz ar to paziņoto emisiju precizitāti uzlabotu saskaņota datu ziņošana.

Aprēķinu metodes precizitāte spēcīgi korelē ar to, kāds ir augstas intensitātes izejvielu īpatsvars degvielu ražošanā. Tāpēc ir jāaskaņo ziņošana par degvielas izcelsmi¹⁴ un pirkuma

¹² http://iet.jrc.ec.europa.eu/about-jec/sites/about-jec/files/documents/report_2013/wtt_report_v4_july_2013_final.pdf.

¹³ http://www.nrcan.gc.ca/sites/www.nrcan.gc.ca/files/energy/pdf/EU_FQD_Study_Final_Report.pdf.

¹⁴ Pēc definīcijas tas ir izejvielas komercnosaukums. Informāciju par jēlnaftu pašlaik ziņo saskaņā ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 2964/95 un katru ceturksni pēc stingru konfidencialitātes pasākumu veikšanas pārsūta Komisijai, izņemot komercnosaukumu. Ir jāziņo ar konkrētu komercnosaukumu

vieta¹⁵. Tomēr šādi ziņošanai jābūt saskaņotai ar spēkā esošajiem Savienības tiesību aktiem par jēlnaftas importa un piegāžu reģistrāciju ES¹⁶.

Saskaņā ar analīzi, kas ir šā priekšlikuma pamatā, kopējās papildu izmaksas par litru degvielas visu izskatīto aprēķina metožu gadījumā svārstījās no 0,03 euro centiem līdz 0,04 euro centiem. Lielākais pieaugums tika konstatēts scenārijā, pēc kura piegādātājiem būtu pienākums ziņot siltumnīcefekta gāzu vērtības, pamatojoties uz piegādātājam specifiskajām emisijām vai katras izmantotās izejvielas Savienības vidējām emisijām, nevis uz Savienības vidējo rādītāju katra veida degvielai neatkarīgi no izejvielām. Tas liecina par to, ka optimālais risinājums nebūtu prasīt piegādātājiem ziņot izejvielām specifiskas siltumnīcefekta gāzes vērtības. Tāpēc saskaņā ar ierosināto metodoloģiju piegādātājiem jāziņo Savienības vidējā siltumnīcefekta gāzu emisiju intensitāte par katru degvielu.

Direktīvas 98/70/EK 7.a panta 4. punkts paredz, ka piegādātāju grupa var kopīgi pildīt saistības samazināt emisijas par 6 %, un saskaņā ar Direktīvas 98/70/EK 7.a panta 5. punkta c) apakšpunktu var pieņemt "jebkurus noteikumus, kas vajadzīgi", lai to īstenotu. Tāpēc ir jānosaka piegādātāja identifikācijas, degvielas vai enerģijas apjoma, degvielas vai enerģijas veida, pirkuma vietas un tirgū laistās degvielas vai enerģijas izcelsmes definīcijas, lai dažādu dalībvalstu piegādātājiem, kas vienojušies ziņot kopīgi, būtu vieglāk izmantot vienotu ziņošanas sistēmu. Turklāt, lai pārliecinātos, ka pārrobežu piegādātāju kopīgas ziņošanas gadījumā nenotiek dubulta uzskaitē, ir lietderīgi saskaņot dalībvalstu ziņojumus Komisijai tā, lai vajadzīgo informāciju, kas attiecas uz katru piegādātāju, kurš iesaistījies divu vai vairāku piegādātāju grupā no vienas vai vairākām dalībvalstīm, varētu darīt pieejamu visām attiecīgajām dalībvalstu iestādēm.

Lai mazinātu administratīvo slogu, ir lietderīgi, ka dalībvalstis ļauj pakalpojumu sniedzējiem ziņošanā izmantot datus, kas tiek vākti saskaņā ar citiem Savienības vai valstu tiesību aktiem, ja vien šī ziņošana notiek saskaņā ar IV pielikumā izklāstītajām prasībām. Starp šādiem Savienības tiesību aktiem citu starpā ir Komisijas 2009. gada 24. jūlija Regula (EK) Nr. 684/2009, ar ko īsteno Padomes Direktīvu 2008/118/EK attiecībā uz datorizētām procedūrām akcīzes preču pārvietošanai atliktās nodokļa maksāšanas režīmā¹⁷, Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regula (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi¹⁸, Regula (EK) Nr. 1099/2008 par enerģētikas statistiku¹⁹, Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīva 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK²⁰ un pēcāk pieņemti to īstenošanas akti, Komisijas 2007. gada 18. jūlija Lēmums 2007/589/EK, ar ko nosaka pamatnostādnes siltumnīcefekta gāzu emisiju monitoringam un ziņošanai par tām saskaņā ar

nesasaistāms "apzīmējums". Komerccenosaukums ir precīzāks apraksts, kas ir arī daudz vieglāk atpazīstams un vieglāk sasaistāms ar SEG emisijām. Tāpēc īstenošanas pasākumā būs precizēti bieži izmantotu jēlnaftu komercnosaukumi.

¹⁵ Pēc definīcijas tā ir valsts un pārstrādes objekta nosaukums. Dalībvalstis šo informāciju jau iegūst saskaņā ar muitas nodokļa tiesību aktiem. Konkrētāk, Regulas (EK) Nr. 450/2008 37. pants paredz iespēju pieprasīt visu vajadzīgo informāciju, kas saistīta ar produkta izcelsmes valsti. Pēc definīcijas tā ir pēdējā vieta, kurā produkts tika būtiski pārveidots. Konkrētas definīcijas, kas attiecas uz degvielu pārveidošanu, ir sniegtas Komisijas Regulas (EK) Nr. 2454/93 14. un 15. pielikumā.

¹⁶ Padomes Regula (EK) Nr. 2964/95, ar ko Kopienā ievieš jēlnaftas ievadumu un piegāžu reģistrāciju, OV L 310, 22.12.1995., 5. lpp.

¹⁷ OV L 197, 29.7.2009., 24. lpp.

¹⁸ OV L 253, 11.10.1993., 1. lpp.

¹⁹ OV L 304, 14.11.2008., 1. lpp.

²⁰ OV L 140, 5.6.2009., 16. lpp.

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK²¹, kā arī Padomes Regula Nr. 2964/95, ar ko Kopienā ievieš jēlnaftas ievadumu un piegāžu reģistrāciju.

Finansiālā ietekme

Ietekmes novērtējumā tika aplūkota arī Savienības rūpniecības konkurētspēja. Šķiet, ka nav paredzama būtiska ietekme uz uzņēmumiem (ieskaitot naftas rafinēšanas rūpnīcas). Saskaņā ar ietekmes novērtējumu tas izskaidrojams ar to, ka paredzami mazumtirdzniecības cenu pieaugumi ir niecīgi un gaidāms, ka gandrīz visas šīs izmaksas tiks pārvirzītas uz patērētājiem.

²¹ OV L 229, 31.8.2007., 1. lpp.

Priekšlikums

PADOMES DIREKTĪVA

par aprēķinu metožu un datu ziņošanas prasību noteikšanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/70/EK, kas attiecas uz benzīna un dīzeļdegvielu kvalitāti

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 13. oktobra Direktīvu 98/70/EK, kas attiecas uz benzīna un dīzeļdegvielu kvalitāti un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/12/EEK²², un jo īpaši tās 7.a panta 5. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Atbilstīgi Direktīvas 98/70/EK 7.a panta 5. punktam nosakāmajai metodei, ar kuru aprēķināt siltumnīcefekta gāzu emisijas no degvielām un citu veidu enerģijas, kas iegūta no nebioloģiskiem avotiem, būtu jānodrošina pietiekami precīzi ziņojumi, lai Komisija varētu kritiski novērtēt, kā degvielas piegādātāji izpildījuši tiem Direktīvas 98/70/EK 7.a panta 2. punktā noteiktās saistības. Aprēķinu metodei būtu jānodrošina mērījumu precizitāte, vienlaikus pienācīgi ņemot vērā saistīto administratīvo prasību sarežģītību. Reizē tai arī būtu jāstimulē piegādātāji samazināt piegādātās degvielas siltumnīcefekta gāzu intensitāti. Īpaši būtu jāizskata arī metodoloģijas ietekme uz Savienībā esošajām rafinēšanas rūpnīcām. Tāpēc aprēķinu metode būtu jābalsta uz vidējiem siltumnīcefekta gāzu intensitātes rādītājiem, kas atspoguļo vidējo konkrētām degvielas avotam raksturīgo rādītāju nozarē ("vidējās standartvērtības"). Šādas pieejas priekšrocība ir mazāka administratīvā sloga radīšana piegādātājiem un dalībvalstīm. Ierosinātajai metodoloģijai vēl nevajadzētu ietvert degvielu siltumnīcefekta gāzu intensitātes diferencēšanu, pamatojoties uz jēlmateriāla avotu, jo tas ietekmētu pašreizējās investīcijas dažās Savienības rafinēšanas rūpnīcās.
- (2) Ziņošanas prasības, kas piemērojamas degvielas piegādātājiem, kuri ir mazi un vidēji uzņēmumi (MVU) saskaņā ar Komisijas Ieteikumā 2003/61 sniegto definīciju, Direktīvas 98/70/EK 7.a panta 1. punkta kontekstā būtu pēc iespējas jāsamazina. Līdzīgā kārtā ārpus ES rafinēta benzīna un dīzeļdegvielas importētājiem nevajadzētu būt pienākumam sniegt detalizētu informāciju par degvielu ražošanai izmantoto jēlnaftu avotiem, jo šī informācija var nebūt pieejama vai būt grūti iegūstama.

²² OV L 350, 28.12.1998., 58. lpp.

- (3) Lai stimulētu siltumnīcefekta gāzu emisiju vēl lielāku samazināšanu, piegādātāju aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisiju aprēķinā būtu jāietver ietaupījumi, kas deklarēti par augšposma emisiju samazinājumiem, tostarp lāpā sadedzinātā un atmosfērā novadītā gāzu apjoma samazinājumiem. Lai degvielas piegādātājiem būtu vieglāk pieteikt augšposma emisiju ietaupījumus, būtu jāatļauj dažādu shēmu lietošana emisiju samazinājumu aprēķināšanā un sertificēšanā. Būtu jānosaka, ka deklarēt var tikai augšposma emisiju samazināšanas projektus, kas sākti pēc 7.a panta 5. punkta b) apakšpunktā paredzētā pamatstandarta noteikšanas datuma, tas ir, pēc 2011. gada 1. janvāra.
- (4) Vidējās svērtās siltumnīcefekta gāzu standartvērtības ļauj degvielas piegādātājiem vienkāršā veidā noteikt piegādātās degvielas siltumnīcefekta gāzu intensitāti. Attiecīgās ES jēlnaftu struktūrai piemērojamās vērtības cita starpā ir sniegtas konsorcijs *JEC* sagatavotajā ziņojumā *Well-to-Wheels* (4. variants), Eiropas Komisijas pasūtītajos Dr. Branta pētījumos par dabīgo bitumenu un degslānekli, kā arī augšposma emisijām veiktajā darbā, ko saistībā ar Eiropas Savienībā patērētajām jēlnaftām Eiropas Komisijas vajadzībām veikusi Starptautiskā Tīra transporta padome naftas ražošanas siltumnīcefekta gāzu emisiju aplēšanas instrumenta kontekstā.
- (5) Ar naftas un gāzes ražošanu saistīto augšposma siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumi būtu jāaplēš un jāvalidē saskaņā ar principiem un standartiem, kas noteikti starptautiskajos standartos, konkrētāk, ISO 14064, ISO 14065 un ISO 14066.
- (6) Direktīvas 98/70/EK 7.a panta 5. punkta b) apakšpunkts prasa izveidot metodoloģiju, ar kuru noteikt Savienībā 2010. gadā izmantoto nebioloģiskas izcelsmes degvielu agregēto siltumnīcefekta gāzu intensitāti ("degvielas pamatstandartu"). Pamatstandartam vajadzētu būt balstītam uz dīzeļdegvielas, benzīna, neautoceļu tehnikas gāzeļļas, sašķidrinātās naftas gāzes un saspīestās dabasgāzes apjomiem, kas noteikti, izmantojot ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām ietvaros 2010. gadā oficiāli ziņotos datus. Degvielas pamatstandartam nevajadzētu būt fosilā kurināmā komparatoram, ko izmanto, aprēķinot siltumnīcefekta gāzu ietaupījumu no biodegvielām, un minētajam komparatoram būtu jāpaliek tādam, kāds noteikts Direktīvas 98/70/EK IV pielikumā.
- (7) Tā kā attiecīgo fosilo degvielu īpatsvars energoavotu struktūrā gadu no gada mainās maz, arī fosilo degvielu siltumnīcefekta gāzu intensitātes agregētā variācija no gada uz gadu būs neliela. Tāpēc ir lietderīgi degvielas pamatstandartu balstīt uz Savienības vidējiem patēriņa datiem 2010. gadā, kurus dalībvalstis paziņojušas ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām ietvaros.
- (8) 2010. gada degvielas pamatstandartam būtu jāatspoguļo fosilo degvielu vidējā augšposma siltumnīcefekta gāzu intensitāte un vidējā kompleksā rafinēšanas rūpnīcu siltumnīcefekta gāzu intensitāte. Tāpēc pamatstandarts būtu jāaprēķina, izmantojot attiecīgās degvielu standartvērtības. Degvielas pamatstandarta emisiju vērtībām būtu jāpaliek nemainīgām līdz 2020. gadam, lai nodrošinātu tiesisko noteiktību degvielas piegādātājiem attiecībā uz to pienākumiem samazināt piegādāto degvielu siltumnīcefekta gāzu intensitāti.
- (9) Direktīvas 98/70/EK 7.a panta 5. punkta b) apakšpunkts paredz pieņemt metodoloģiju elektromobiļu ietekmes aprēķināšanai. Minētais pants nosaka, ka metodoloģijai vajadzētu būt saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/28/EK

3. panta 4. punktu²³. Lai nodrošinātu šādu saskaņu, tāds pats korekcijas koeficients būtu jāpiemēro spēka piedziņas bloka efektivitātei.

- (10) Piegādātāji var ziņot par autotransportlīdzekļu patēriņam piegādāto elektroenerģiju saskaņā ar Direktīvas 98/70/EK 7.a panta 1. punktu ikgadējos ziņojumos dalībvalstīm. Lai ierobežotu administratīvās izmaksas, ir lietderīgi, ka piegādātāju datu ziņošanas vajadzībām metodoloģijas pamatā ir aplēses, nevis elektromobiļa vai elektromotocikla elektroenerģijas patēriņa faktiskie mērījumi.
- (11) Ir lietderīgi iekļaut sīki izstrādātu pieeju biodegvielu daudzuma un siltumnīcefekta gāzu intensitātes aplēšanai gadījumiem, kad biodegvielu un fosilo degvielu pārstrādā vienā un tajā pašā procesā. Ir vajadzīga konkrēta metode, jo iegūto biodegvielas apjomu nav iespējams izmērīt, piemēram, augu eļļu un fosilās degvielas kopīgā hidropārstrādē. Direktīvas 98/70/EK 7.d panta 1. punkts nosaka, ka siltumnīcefekta gāzu emisiju aprites cikls, piemērojot minētās direktīvas 7.a pantu un 7.b panta 2. punktu, būtu jāaprēķina, izmantojot to pašu metodoloģiju. Tāpēc siltumnīcefekta gāzu emisiju sertifikācija atzītās brīvprātīgās shēmās ir tikpat derīga Direktīvas 98/70/EK 7.a panta izpildei kā 7.b panta 2. punkta izpildei.
- (12) Direktīvas 98/70/EK 7.a panta 1. punktā piegādātājiem noteiktās ziņošanas prasības būtu jāpapildina ar ziņojamo datu saskaņotu formātu un definīcijām. Lai ar individuāla piegādātāja ziņošanas pienākumiem saistīto siltumnīcefekta gāzu intensitāti aprēķinātu pareizi, ir jānosaka datu definīcijas, jo dati ir svarīgs elements atbilstīgi Direktīvas 98/70/EK 7.a panta 5. punkta a) apakšpunktam saskaņotajā metodē. Šie dati ietver piegādātāja identifikāciju, tirgū laistās degvielas vai enerģijas apjomu un tirgū laistās degvielas vai enerģijas veidu.
- (13) Direktīvas 98/70/EK 7.a panta 1. punktā piegādātājiem noteiktās ziņošanas prasības būtu jāpapildina ar saskaņotām ziņošanas prasībām, ziņošanas formātu un definīcijām dalībvalstu ziņojumiem Komisijai par Savienībā patērēto degvielu siltumnīcefekta gāzu rādītājiem. Konkrētāk, šīs ziņošanas prasības sniegs iespēju atjaunināt Direktīvas 98/70/EK IV pielikuma C daļas 19. punktā un Direktīvas 2009/28/EK V pielikuma C daļas 19. punktā aprakstīto fosilā kurināmā komparatoru, atvieglot ziņošanu, kas prasīta Direktīvas 98/70/EK 8. panta 3. punktā un 9. panta 2. punktā, un atvieglot aprēķinu metodes pielāgošanu tehnikas un zinātnes attīstībai, lai nodrošinātu, ka tā atbilst paredzētajam mērķim. Šie dati ietver tirgū laistās degvielas vai enerģijas apjomu un degvielas vai enerģijas veidu, pirkuma vietu un tirgū laistās degvielas vai enerģijas izcelsmi.
- (14) Ir lietderīgi, ka dalībvalstis ļauj pakalpojumu sniedzējiem izpildīt ziņošanas pienākumu, izmantojot ekvivalentus datus, kas tiek vākti saskaņā ar citiem Savienības vai valstu tiesību aktiem, lai mazinātu administratīvo slogu, ja vien šī ziņošana notiek saskaņā ar IV pielikumā izklāstītajām prasībām un I un III pielikumā sniegtajām definīcijām.
- (15) Direktīvas 98/70/EK 7.a panta 5. punkta c) apakšpunkts paredz iespēju pieņemt visus noteikumus, kas vajadzīgi, lai piegādātāju grupai būtu vieglāk ziņot saskaņā ar minētās direktīvas 7.a panta 4. punktu. Ir vēlams šādu ziņošanu atvieglot, lai netiktu traucēta

²³ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīva 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK (OV L 140, 5.6.2009., 16. lpp.).

degvielas fiziska pārvietošana, jo dažādi piegādātāji laiž tirgū dažādas degvielas dažādās proporcijās un līdz ar to tiem siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas mērķrādītāja sasniegšanai var būt jāatvēl atšķirīgs resursu daudzums. Tāpēc ir jāsaskaņo piegādātāja identifikācijas, tirgū laistās degvielas vai enerģijas apjoma, degvielas vai enerģijas veida, pirkuma vietas un tirgū laistās degvielas vai enerģijas izcelsmes definīcijas. Turklāt, lai izvairītos no dubultas uzskaites pārrobežu piegādātāju kopīgas ziņošanas gadījumā, ir lietderīgi saskaņot dalībvalstu ziņojumus Komisijai tā, lai vajadzīgo informāciju, kas attiecas uz katru piegādātāju, kurš iesaistījies divu vai vairāku piegādātāju grupā no vienas vai vairākām dalībvalstīm, varētu darīt pieejamu visām attiecīgajām dalībvalstu iestādēm.

- (16) Saskaņā ar Direktīvas 98/70/EK 8. panta 3. punktu dalībvalstīm ir jāiesniedz ikgadējs valsts degvielas kvalitātes ziņojums par iepriekšējo gadu saskaņā ar paraugu, kas noteikts Komisijas 2002. gada 18. februāra Lēmumā 2002/159/EK²⁴. Lai ievērotu grozījumus Direktīvā 98/70/EK, kas tajā tika ieviesti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/30/EK²⁵, un izrietošās dalībvalstīm noteiktās papildu prasības par ziņošanu, efektivitātes un saskaņošanas uzlabošanai ir jāprecizē, kāda informācija, uz kuru attiecas degvielas kvalitātes datu ziņošanas pienākums Direktīvas 98/70/EK 8. pantā, būtu jāpaziņo, un arī jāpieņem formāts, ko piegādātāji un dalībvalstis izmantotu šādu datu iesniegšanai.
- (17) Komisija 2012. gada 23. februārī iesniedza pasākuma projektu komitejai, kas izveidota ar Direktīvu 98/70/EK. Komitejai neizdevās pieņemt atzinumu ar vajadzīgo kvalificēto balsu vairākumu, tāpēc ir lietderīgi, ka Komisija iesniedz priekšlikumu Padomei saskaņā ar Padomes Lēmuma 2006/512/EK 5.a panta 4. punktu,

²⁴ Komisijas 2002. gada 18. februāra Lēmums 2002/159/EK par kopīgu paraugu attiecībā uz degvielas kvalitātes valsts datu kopsavilkumu iesniegšanu (OV L 53, 23.2.2002., 30. lpp.).

²⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīva 2009/30/EK, ar ko groza Direktīvu 98/70/EK attiecībā uz benzīna, dīzeļdegvielas un gāzeļļas specifikācijām un ievieš mehānismu autotransporta līdzekļos lietojamās degvielas radītās siltumnīcefekta gāzu emisijas kontrolei un samazināšanai, groza Padomes Direktīvu 1999/32/EK attiecībā uz tās degvielas specifikācijām, kuru lieto iekšējo ūdensceļu kuģos, un atceļ Direktīvu 93/12/EEK (OV L 140, 5.6.2009., 88. lpp.).

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Darbības joma

Šo direktīvu piemēro degvielām, ar ko darbina autotransportlīdzekļus un neautoceļu tehniku (tostarp iekšzemes ūdensceļu kuģus, kad tie nekuģo jūrā), lauksaimniecības un mežsaimniecības traktoros, kā arī atpūtas kuģus, kad tie nekuģo jūrā, un elektroenerģijai, ko izmanto autotransportlīdzekļos.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā papildus definīcijām, kas jau ir ietvertas Direktīvā 98/70/EK, ir spēkā šādas definīcijas:

- 1) "augšposma emisijas" ir visas siltumnīcefekta gāzu emisijas, kas rodas pirms jēlmateriāla nokļūšanas rafinēšanas rūpnīcā vai pārstrādes rūpnīcā, kur ražo I pielikumā minēto degvielu;
- 2) "dabīgā bitumena jēlmateriāls" ir jebkurš rafinēšanas rūpnīcas jēlmateriāla avots:
 - kura *API* blīvums nepārsniedz 10 grādus, jēlmateriālam atrodoties iegulā ekstrakcijas vietā, saskaņā ar Amerikas Testēšanas un materiālu biedrības (*ASTM*)²⁶ testēšanas metodi D287;
 - kura vidējā viskozitāte gadā pie iegulas temperatūras ir lielāka par vērtību, kas aprēķināta pēc šāda vienādojuma: viskozitāte (centipauzos) = 518,98e-0,038T, kur T ir temperatūra Celsija grādos;
 - kurš atbilst Padomes Regulā (EEK) Nr. 2658/87²⁷ ar kombinētās nomenklatūras kodu KN 2714 klasificēto darvas smilšu definīcijai, un
 - ja jēlmateriāla avota mobilizāciju panāk ar kalnrūpniecības metodēm vai gravitācijas drenāžu, ieguves palielināšanai izmantojot termisko paņēmienu, kam nepieciešamo siltumenerģiju galvenokārt iegūst no citiem avotiem, nevis paša izejvielas avota;
- 3) "degslānekļa jēlmateriāls" ir jebkurš rafinēšanas rūpnīcas jēlmateriāla avots, kas atrodas iežu iegulā, satur cieto kerogēnu un atbilst Regulā (EEK) Nr. 2658/87²⁷ ar KN kodu 2714 klasificētā degslānekļa definīcijai. Jēlmateriāla

²⁶ Amerikas Testēšanas un materiālu biedrība, <http://www.astm.org/index.shtml>.

²⁷ Padomes 1987. gada 23. jūlija Regula (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 256, 7.9.1987., 1. lpp.).

avota mobilizāciju panāk ar kalnrūpniecības metodēm vai gravitācijas drenāžu, ieguves palielināšanai izmantojot termisko paņēmieni;

- 4) "tradicionālā jēlnafta" ir jebkurš ir rafinēšanas rūpnīcas izejvielas avots, kura *API* blīvums pārsniedz 10 grādus, jēlnaftai atrodoties iegulā izcelsmes vietā, ja tas mērīts saskaņā ar *ASTM* testēšanas metodi D287, un kurš nav klasificējams ar Regulas (EEK) Nr. 2658/87²⁷ kodu KN 2714.

3. pants

Metodoloģija tādu piegādāto degvielu un enerģijas siltumnīcefekta gāzu intensitātes aprēķināšanai, kuras nav biodegvielas, un degvielas piegādātāju ziņojumu sagatavošanai

1. Direktīvas 98/70/EK 7.a panta 2. punkta izpildei dalībvalstis nodrošina, ka degvielas piegādātāji nosaka piegādāto degvielu siltumnīcefekta gāzu intensitāti, izmantojot I pielikumā izklāstīto metodoloģiju.
2. Direktīvas 98/70/EK 7.a panta 1. un 2. punkta izpildei dalībvalstis pieprasa, lai piegādātāji ziņotu datus, izmantojot šīs direktīvas I pielikumā noteiktās definīcijas un aprēķinu metodoloģiju. Datus ziņo katru gadu, izmantojot šīs direktīvas IV pielikumā sniegto veidni.
3. Degvielas piegādātājiem, kuri ir mazie un vidējie uzņēmumi, dalībvalstis piemēro šīs direktīvas I pielikumā noteikto vienkāršoto metodoloģiju.

4. pants

Degvielas pamatstandarta un siltumnīcefekta gāzu intensitātes samazinājuma aprēķināšana

Lai pārliecinātos, ka degvielas piegādātāji pilda tiem Direktīvas 98/70/EK 7.a panta 2. punktā noteikto pienākumu, dalībvalstis nosaka piegādātājiem prasību panāktos degvielas un elektroenerģijas aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumus salīdzināt ar degvielas pamatstandartu, kas noteikts šīs direktīvas II pielikumā.

5. pants

Dalībvalstu ziņojumi

1. Iesniedzot ziņojumus Komisijai saskaņā ar Direktīvas 98/70/EK 8. panta 3. punktu, dalībvalstis sniedz Komisijai datus, kuri saistīti ar minētās direktīvas 7.a panta prasību izpildi un kuru sniegšana paredzēta šīs direktīvas III pielikumā.
2. Dalībvalstis šīs direktīvas III pielikumā noteiktos datus iesniedz, izmantojot Eiropas Vides aģentūras *ReportNet* rīkus, kas nodrošināti saskaņā ar Regulu (EK)

Nr. 401/2009²⁸. Dalībvalstis datus elektroniski nosūta uz Eiropas Vides aģentūras pārvaldīto centrālo datu repozitoriju, izmantojot veidni, kas sagatavota, pamatojoties uz IV pielikumu, un sniegta minētajā pielikumā.

3. Datus ziņo katru gadu, izmantojot šīs direktīvas IV pielikumā paredzēto formātu. Dalībvalstis Komisijai paziņo nosūtīšanas dienu un tās kompetentās iestādes kontaktpersonas vārdu, kura atbild par datu verificēšanu un ziņošanu Komisijai.

6. pants

Sankcijas

Dalībvalstis pieņem noteikumus par sankcijām, ko piemēro par to valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un veic visus vajadzīgos pasākumus minēto noteikumu īstenošanas nodrošināšanai. Paredzētajām sankcijām jābūt iedarbīgām, samērīgām un atturošām. Dalībvalstis minētos noteikumus paziņo Komisijai ne vēlāk kā [divpadsmit mēneši pēc pieņemšanas] un nekavējoties Komisiju informē par visiem pēcāk veiktiem grozījumiem, kas tos ietekmē.

7. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības vēlākais līdz [divpadsmit mēneši pēc pieņemšanas]. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.
2. Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.
3. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

8. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

²⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Regula (EK) Nr. 401/2009 par Eiropas Vides aģentūru un Eiropas Vides informācijas un novērojumu tīklu (OV L 126, 21.5.2009., 13. lpp.).

9. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*